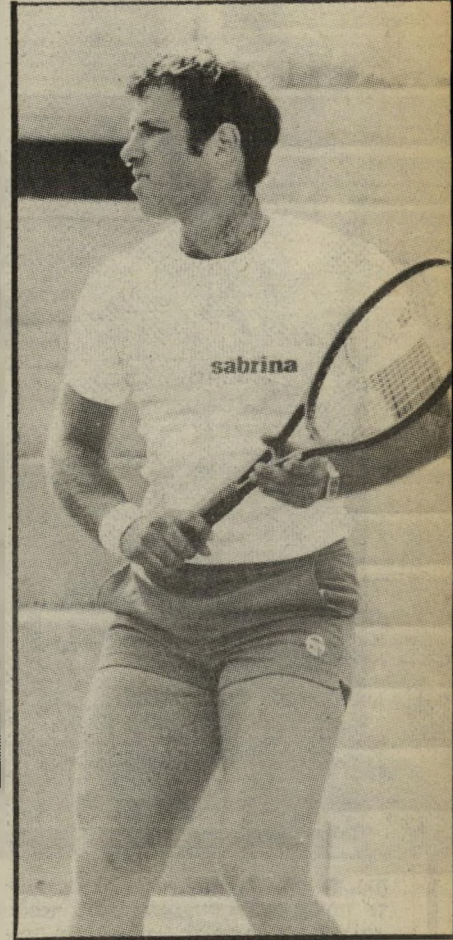

אורות אדומים

הישגיו של הטניסאי מס' 1 בארץ, שלמה גליקשטיין, ושפע הטניסאים הצעירים העמלים קשות כדי להתקרב למעמדו, הביאו בשנים האחרונות תנופה מחורשת לטניס הישראלי. תנופה זו הולידה הר של ציפיות. אך כישלונם של שחקני ניבחרת ישראל בטורניר הבינלאומי לגביע רייזוויס הרליקה אורות אדומים אצל חברניטי הטניס בארץ.

יש המאשימים את המאמנים מנהלים המקוריים, כאלו אין להם נסיון אישי, מיקצועי ופסיכולוגי, הדרוש לכוון את שחקניהם במצבי לחץ של תחרות בדרג של ניבחרות. איגוד הטניס הישראלי חייב להיות מודאג מהתוצאות

טניסאי גליקשטיין רק טכניקה

האחרונות, אמרו אנשי מיקצוע. יש סכנה שהטניס הישראלי יחמיץ הזדמנות גדולה לעלות על מפת הטניס העולמית, אמרו אחרים. העולם הזה פנה השבוע ליושבראש איגוד הטניס, רודי הרניק, ושאל אותו:

● האומנם אתם מודאגים? כן ומאוד. נדלקו אצלנו אורות אדומים בעיקבות התמודדות גביע רייזוויס. אך אין להתעלם ממה שקורה בעולם בספורט הזה, ובאיוה קצב הוא צועד קדימה. בחו"ל מושקעים סכומי עתק המושכים את מיטב הנוער לכוון הזה, כשהם נעזרים באימונים ובכל מיני שיטות הדרבה מהפכניות. כדי לא לסגת בחמה לא מספיק לדרוך על המקום. צריך להשתפר כל שנה. אם לגבי ארצות כמו בלגיה, הולנד וגרמניה אנחנו לא מפגרים, הרי שביחס לצרפת, לאמריקה ולשבדיה, המובילות, הפער בהחלט הולך ומתרחב.

● איפה אנחנו נמצאים על מפת הטניס העולמית?

קודם כל עלינו כבר על מפת הטניס העולמית, כך שאין מקום לזלזול בהישגים. השנה השתתפנו בשמונה גביעי אירופה, שעדיין לא הסתיימו, לכל הגילאים. ארבעה מהם עדיין לא התחילו אפילו, כך שאי אפשר לסכם את השנה. אבל לגבי מה שהיה — אנחנו הולכים לפעול בנידון ולהסיק מסקנות: יעשה זאת צוות הוועדה המיקצועית שלנו, יחד עם המאמנים. מה שבטוח, זה שהנוער שלנו השנה קיבל מהנסיון הבינלאומי הרבה יותר ממה שקיבל אף פעם. למרות זאת, הוא לוקה בכושרו הגופני ובמהירות מישחקו.

● האומנם למאמנים המקומיים האש-מה בכישלון? האומנם לא תולה את האשמה באף אחד. אבל יכול

שיטת ההכנה המתמדת

מידי שבוע עומד בחור נמוך-קומה ברחוב ארלוורוב בתל-אביב, מול מישוריו הגבוהים של בניין הוועד הפועל של ההסתדרות ובידיו שלט. **אלי סמוכה**, יושב-ראש אגודת גלגלי העץ מפגין. אין זו הפעם הראשונה שאלי סמוכה, בעל האגודה הקטנטנת לרוכבי אופניים מחליט להפגין נגד האירגון הענק במדינה.

סמוכה אינו מפגין נגד כל המוסד ההסתדרותי, אלא, לדבריו, נגד איש אחד ויחיד ושמו **נחום פסה**, מחזיק תיק הפועל בהסתדרות.

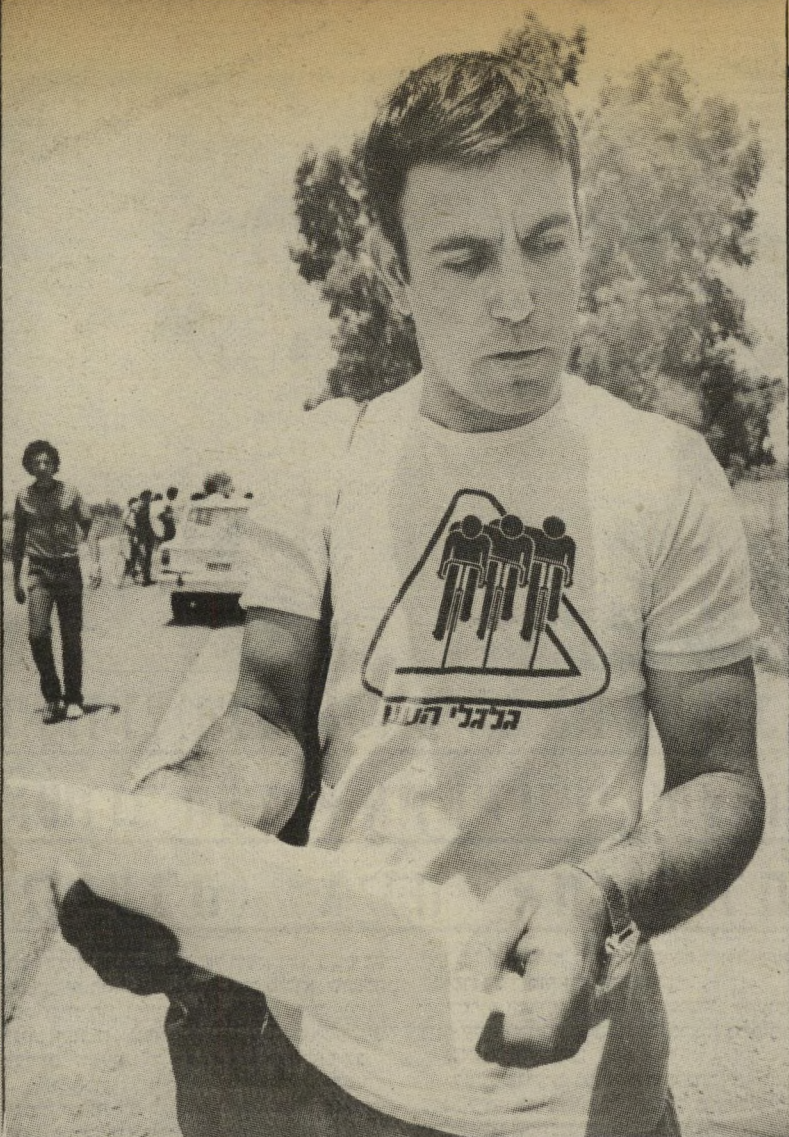
הסיבה שבשלה עומרים הצעיר ושמך מתכרז במשך כמה שעות עם כרזות ושלטים היא: **במשך חצי שנה ביקשנו פגישה עם נחום פסה, כדי לנסות וליישב סיכסוך, כדי להגיע להבנה ולסיים את ההפגנות. אך במשך כל הזמן הזה פסה מתחמק מאיתנו.**

מה יש לסמוכה ולחבריו רוכבי האופניים להגיד לפסה, אנחנו רוצים לשוחח איתו על התנכלותם של אנשי הפועל לאגודתנו. סמוכה סיפר שכמה אנשי הסתדרות מהחלקה לחינוך ולתרבות ניסו לקחת מהם את השלטים בכוח ולמנוע את ההפגנה.

תגובתו של נחום פסה על העניין: **לי אין שום סיכסוך עם המפגינים. הבחור הזה רוצה כסף. אני לא הכתובת שלו, הוא לא יודע זאת עדיין, לצערי. הייתי אומר לו זאת אלו היה פונה אלי ומבקש שיחה בצורה מסודרת. אך הוא פונה אלי באיומים, קורא לי בשמונת-גנאי שלא כאן המקום להעלותם, משהו בסיגנון של חומייני, ומאיים שלא יפסיק להפגין.**

אני מתייחס גם לאורח הקטן כמו לכל אחד אחר. אבל הוא צריך לפנות להתאחדות הספורט. יש לו תביעות אליהם.

הוויכוח מאחורי הסיפור שלו הוא שיש לו אגודה עצמאית לרוכבי אופניים, זה לגטימי. הוא רשום בהתאחדות הספורט, מקבל מהם שירותים

בעל אגודה לרוכבי אופניים סמוכה סיגנון חומייני

אם הוא לא מרוצה מהם, מה אני יכול לעזור לו בעניין? אני מוכן לדבר איתו אבל בלי מיכתבי איומים.

כמו כל אגודה אחרת, הוא כנראה רוצה גם חלק מכספי הטוטו, כמו שאגודות אחרות מקבלות. אבל פה הוויכוח בינו ובין ההתאחדות לספורט.

התחיל גורף אוהדים. מידי יום ביומו, בשעה 6 אחרי-הצהריים בדיוק, נהדרת בנאמנות קבוצה של משוגעים לכדורסל אל המיגרש הצפון-תל-אביבי של הפועל, שברחוב אוסישקין. פיני חוזו אינו משתעמם מתרגילי הכושר המונוטוניים של מריכו האישי. מסייע לו השחקן הוותיק **מאיר קמינסקי**, ויש אומרים שהוא עתיד להצטרף לקבוצתו של פיני חוזו, הפועל תל אביב. על היריעות מגיב **אבנר מבטינגר**, מנהלה הצעיר והחדש של הפועל תל-אביב:

בסך הכל קמינסקי בא להתאמן כל יום אחר הצהריים, סתם. הוא כנראה הולך בשנה הבאה לבית-ד. הוא סתם בא כדי לשמור על קשר. הוא לא היחיד, יש עוד כמה כמותו. אנחנו עצמנו לא יודעים עדיין את מי אנחנו לוקחים לעונה הבאה. הכל יבש. יש מיבחר כל כך קטן בארץ, ואני יודע שזאת בעיה לא רק שלנו.

לחטוף את הקצפת?

עוז ביי, האצן הישראלי מספר 2 המוכשר, נרחק למקום שלישי על-ידי מתחרו, העולה החדש **מרק הנדלסמן**. האמריקאי ניצל את זכותו להירשם כעולה חדש, ולמרות שהוא הכריז השבוע שלא ברור לגמרי אם ישאר בארץ, הרי שביתיים הוא הרוויח: בארצו גדולת-המימדים יש כמוהו לא מאות, אלא אלפים, ולזכות בכרטיס השתתפות באולימפיאדת לוס-אנג'לס בשנה הבאה, וזה משימה כמעט בלתי-אפשרית בשבילו שם. אבל לכאן, הוא בא כמו גדול, ניצח בהתמודדות על כרטיס הנסיעה לאולימפיאדה ועומד לייצג את ישראל במקומו של עוז כץ, שגדל, התחנך והתאמן פה.

תרגיל זה מדכא את הספורטאים בארץ. עוז כץ (20) מצא דרך למחות נגד המצב כאשר סירב לעלות לרוכז המנצחים לקבל את מרליט הארד עבור המקום השלישי.

למרות שגם באיגוד האתלטיקה נשמעו טרוניות בקשר למצב מוזר זה, אין איגוד האתלטיקה נוקף אצבע למניעתו. התירוץ הקבוע שלו: הנדלסמן ייצג את מדינת ישראל בכבוד ובהצטיינות גדולים יותר מאשר ספורטאים ישראליים.

מפליא שיהודרה **שיקמה**, הרכו הארצי של הפועל, מצא לנכון לשהות בחוץ לארץ רווקא כימים קריטיים אלה. יוצא אפוא, שבימים מכריעים אלה לא ניתן לבצע שום עיסקה באגודת הפועל. השאלה ששואלים אנשים המקורבים לענף הכדורסל ולאגודת הפועל היא:

כדורסלן חוזו מסקרן

האם נסע שיקמה סתם ככה, במיקרה, או שיש איזו מדיניות מכוונת מאחורי הסתלקותו רווקא בעונה זו של השנה.

נורף אוהדים

רק התחיל **פיני חוזו** (26), הכדורסלן המושבת של הפועל תל-אביב, להתאמן וכבר

יו"ר הרניק הפער מתרחב

להיות שבאימונים לא שמו מספיק רגש על עבודה שיטתית או על נקודות חולשה. יש לנו בארץ, כמה מאמנים מצויינים, והם ביחד איתנו צריכים לשבת ולחשוב איך לשפר ולהשתפר. אין בדיוק רצפת המורייק של מה לעשות. עובדים כל הזמן על כושר גופני אבל זה לא מספיק. בחו"ל כל שחקן הוא אתלט מושלם. אצלנו מבחינה טכנית הם טובים, אבל יותר חלשים.

הסתלקות סתמיהה

פגרת הקיץ בספורט היא הודמנות-פו לאגודות לגבש מחדש את קבוצותיהן לעונה הבאה. בימים אלה נערכות עיסקות ההעברות מקבוצה אחת לשנייה. אולם באגודת הספורט של הפועל מאושרת כל עיסקה אך ורק בחתימתו האישית של הרכו הארצי של אגודת הפועל. ללא חתימתו, לא תעשה הפועל שום העברה. לכו